

ستنر (S-N-[3]-N-[4]-فلوئورو-1-پیپرازینیل) فنیل [-]

۲-اکسو-۵-اکسازولیدینیل] متیل [استامید، هیدروکلرید و بررسی اثرات ضد باکتری آن

مرجانه صمدی زاده^۱، مریم نخجیری^{۲*}، عباس شفیعی^۳، علیرضا فرمودگی^۳، علی خلچ^۴، محمد علی فرامرزی^۳ و نسرین صمدی زاده^۴

- ۱- دانشکده شیمی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، تهران، ایران.
- ۲- دانشکده داروسازی و مرکز تحقیقات علوم دارویی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.
- ۳- مرکز تحقیقات طراحی و توسعه دارو، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.
- ۴- گروه بیو تکنولوژی داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران.

چکیده: با معرفی اکسازولیدینون ها و کاربرد آن ها در زمینه کلینیکال پیشرفت مهمی در درمان عفونت های ناشی از برخی باکتری های گرم - مثبت پدید آمد. مشتقی از اکسازولیدینون ستز، و اثر ضد باکتری آن روی یک سری از باکتری های گرم مثبت و گرم منفی با استفاده از روش agar dilution شده است. مقدارهای MIC (کمترین غلظت بازدارندگی)، در مقایسه با لاپنزوکلید و سیپروفلوکساسین به عنوان داروهای مرجع به دست آمد و مورد مقایسه قرار گرفت. نتیجه ها نشان می دهند که این ترکیب با عنوان (S-N-[3]-N-[4]-فلوئورو-1-پیپرازین-۵-ایل) (متیل)-۲-اکسو-اکسازولیدین-۵-ایل) استامید هیدروکلرید در مقایسه با لاپنزوکلید اثر بسیار بیشتری در بازدارندگی باکتری گرم-منفی *Escherichia coli* داشته است ($MIC = ۵۰ \mu\text{g/ml}$). همچنین این ترکیب روی باکتری گرم-مثبت *Micrococcus luteus* اثر بازدارندگی ۲ برابر قویتری در مقایسه با سیپروفلوکساسین ($MIC = ۳۱۲۵ \mu\text{g/ml}$) داشته است.

کلمات کلیدی: اکسازولیدینون؛ باکتری های گرم؛ ضد باکتری

هستند که در برابر آنتی بیوتیک های موجود تا حدود زیادی مقاوم شده اند [۱]. اکسازولیدینون ها دسته جدیدی از آنتی بیوتیک های سنتزی با فعالیت ضد ارگانیسم های گرم-مثبت از قبیل: methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) و vancomycin-resistant enterococci (VRE) هستند [۲]

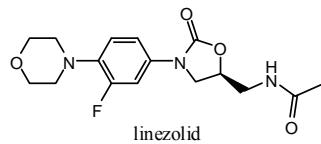
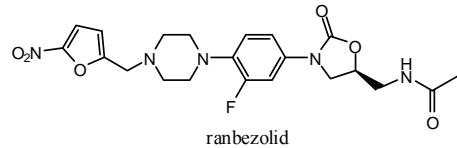
مقدمه

مقاومت باکتری ها در برابر آنتی بیوتیک ها به صورت یک مشکل عمده در آمده است. از جمله باکتری های گرم-مثبت *faecalis* *Enterococcus.aureus* *Staphylococcus pneumonia* *Streptococcus faecium* *Enterococcus*.

-multidrug-enterococci باکتری های گرم-مثبتی مانند streptococci و staphylococci resistant می شود، مورد استفاده قرار می گیرد [۲]. اگرچه این دارو به نسبت گران قیمت است، بسیار به صرفه تراز سایر داروهای هم رده خود است [۱۲]. لاینزوپید دارویی به نسبت مطمئنی به شمار می رود و عمدۀ ترین علت سمیت آن که تا کنون گزارش شده است مربوط به امکان ایجاد thrombocytopenia در صورت استفاده طولانی مدت است [۱۳-۱۵].

کیب ها و حد واسطه های آنان اجتناب ناپذیر می کند؛ لذا در اینجا سنتز و بررسی اثر ضد میکروبی)-N-(۳-فلوئورو-۴-پیپرازین-۱-ایل(فنیل)-۲-اکسواکسازولیدین-۵-ایل(متیل) استامید هیدروکلرید به عنوان حد واسط کلیدی مشتقات اکسازولیدینونی گزارش شده است.

E. I. du Pont de Nemours & Company [۵] دانشمندان نخستین کسانی بودند که در اوخر دهه ۱۹۷۰، خواص آنتی میکروبی اکسازولیدینون ها را کشف کردند [۶]. برای مثال، می توان از لاینزوپید شکل (۱) به عنوان یکی از ترکیب های موثر آنتی باکتریال که در گروه اکسازولیدینون ها جای می گیرد، نام برد [۷]. بعدها رانزوپید نیز که از همین دسته ترکیبات هستند با موفقیت سنتز شد (شکل ۱) [۸]. این اکسازولیدینون ها با جلوگیری از سنتز complex initiation ۷۰S، از سنتز پروتئین جلوگیری می کنند و به این طریق مانع رشد و گسترش باکتری ها می شوند [۹ و ۱۰]. کشف لاینزوپید دامنه انتخاب درمان را گسترش بخشید و ضمن پوشش دادن اثرات ضد باکتری برای طیف وسیع تری از باکتری ها، مصرف این دسته از داروها از روش بلع را نیز امکان پذیر ساخت [۱۱]. لاینزوپید به عنوان دارویی جهت درمان عفونت های موضعی و تنفسی که به وسیله

شکل ۱ دو نمونه از مولکول های شناخته شده اکسازولیدینونی

دستگاه ها

- ۱- دستگاه اندازه گیری نقطه ذوب مدل میکروسکوپی ریچارد- جانگ
- ۲- دستگاه NMR مدل Bruker
- ۳- دستگاه IR مدل Nicolet Magna IRSSO
- ۴- دستگاه Mass Finnigan mat TSQ-۷۰
- ۵- دستگاه هیدروژن دارکردن

- ستر-۱-(۳-فلوئورو-۴-نیترو فنیل)پیپرازین (۱)

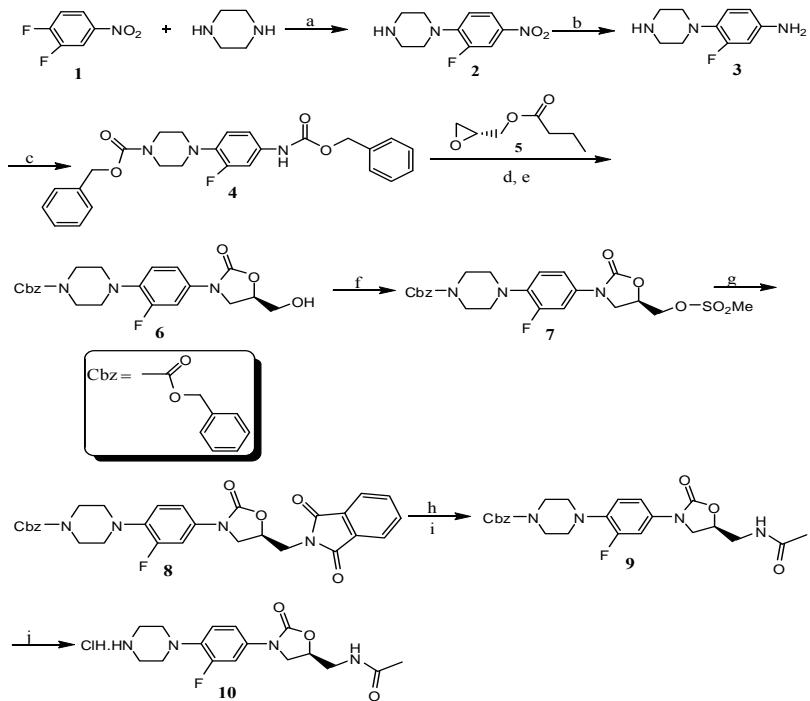
به محلولی از ۱۲ گرم (۴ میلی مول) ۷۵,۴ دی فلوئورو نیترو بنزن (۱) در ۱۵۰ میلی لیتر استونیتریل، ۴-دی فلوئورو نیترو مول (۱۶,۲۴ گرم (۶ میلی مول) پیپرازین افروده و به مدت ۳ ساعت رفلاکس شد. بعد از خنک شدن، حلal های اضافی در خلاء تبخیر شد. سپس به

بخش تجربی

سنتز ترکیب هدف ۱۰، براساس شماتی کلی ۱ انجام شده است.

مواد

۴-دی فلوئورو نیترو بنزن، پی پیپرازین، استونیتریل، اتیل استات، سدیم سولفات، دی کلرو متان، پالادیوم/کربن، تترا هیدرو فوران (THF)، استون، خاک دیاتومه، سدیم کربنات، بنزیل کلرو فرمات، کلرو فرم، زغال فعل، یخ خشک، ۷-بوتیل لیتیم، (R)-گلیسیدیل بوتیرات، آمونیم کلراید، ۱-هگزان، تری اتیل آمین (TEA)، متان سولفونیل کلراید، پتاسیم فتالیمید، سیلیکاژل، متانول، اتیل آمین، پیریدین، گاز هیدروژن و گاز آرگون همگی در مقیاس آزمایشگاهی به کار گرفته شدند.

شماي ۱ واکنش‌ها و واکنش‌های تشکیل ترکیب (a) استو نیتریل، رفلاکس؛ (b) گاز هیدروژن، ۵٪ پالادیم-کربن، تترا هیدروفوران؛ (c) بنزیل کلوروفرمات، کربنات هیدروژن سدیم، استون - آب؛ (d) بوتیل لیتیم، تتراهیدرو فوران - ۷۸- درجه سانتی گراد؛ (e) - گلیسیدیل بوتیرات؛ (f) مزتیل کلرايد، تری اتیل آمین، دی کلرو متان؛ (g) پتاسیم فتالیمید، استون نیتریل، آب، رفلاکس؛ (h) متیل آمین محلول در آب، اتانول، رفلاکس؛ (i) آنیدرید استیک، پیریدین؛ (j) پالادیم-کربن، گاز هیدروژن، اتانول- دی کلرومتان.

IR: ν_{max} (KBr) ۳۰۲۲ (NH), ۱۵۱۸ and ۱۳۳۶ (NO_2) cm^{-1} ; MS: m/z ۲۲۵ (۳۷, M^+), ۱۸۳ (۱۰۰), ۱۳۷ (۳۷), ۵۸ (۴۳).

-سترن- N -کربو بنزوکسی-۳-فلوئورو-۴- N -کربو بنزوکسی پیپرازینیل/آنیلین (۴)

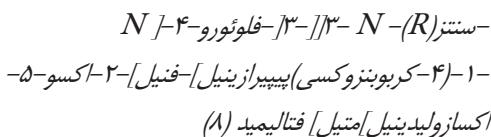
مخلوطی از ۱۲/۵ گرم (۵۵.۵۴ میلی مول) از ۲ و ۱/۴ گرم پالادیم/کربن ۵ درصد در ۱۱۵ میلی لیتر تتراهیدرو فوران در بمب هیدروژن دارکردن ریخته (روی استیر) و تحت فشار psi^{40} از گاز هیدروژن برای ۱/۵ ساعت در دمای آزمایشگاه هیدروژن دار شد. سپس مخلوط واکنش روی خاک دیاتومه صاف و ۲ بار با ۵۰ میلی لیتر تتراهیدرو فوران شستشو داده شد. پس از تبخیر حلال زیر صافی، به جسم روغنی (شکل ۳) مقدار ۴۰ ml استون افزوده شد و حلال آن در خلاء تبخیر شد. آمین به دست آمده را به طور

باقیمانده مقدار ۲۰۰ میلی لیتر آب افزوده و ۳ بار با اتیل استات ۲۵۰ میلی لیتر استخراج شد. لایه‌های آبی را به هم افزوده و با ۲۰۰ میلی لیتر آب و سپس با ۲۰۰ میلی لیتر آب نمک اشباع استخراج شدند. پس از آن با سدیم سولفات ایندر آبگیری و حلal در خلاء تبخیر شد. روغن نارنجی به دست آمده با استفاده از حلal اتانول - دی کلرو متان ۲ درصد بر روی سیلیکاژل کروماتوگرافی شد به این ترتیب ۱۴/۵ گرم از جسم ۲ با راندمان ۸۵ درصد و با نقطه ذوب 66°C به دست آمد [۱۶].

H NMR (CDCl_3 , ۵۰۰ MHz) δ : ۷.۹۴ (ddd, ۱H, $J=۹, ۲.۵$ and ۱ Hz, H_δ nitrobenzene), ۷.۸۵ (dd, ۱H, $J=۱۳$ and ۲.۵ Hz, H_γ nitrobenzene), ۶.۸۸ (t, ۱H, $J=۹$ Hz, H_ϵ nitrobenzene), ۳.۲۵-۳.۲۳ (m, ۴H, piperazine), ۳.۰۴-۳.۰۱ (m, ۴H, piperazine);

آنگاه فاز آبی ۳ بار با اتیل استات و هر بار ۲۵ میلی لیتر، استخراج فاژهای آلی به یکدیگر افزوده و با استفاده از سدیم سولفات از آن ها آبگیری به عمل آمد و حلال در خلاء تبخیر شد. به این ترتیب مقدار ۴/۸۲ گرم از رسوب سفید رنگ ۶ به دست آمد. رسوبات حاصله با مخلوط اتیل استات - هگزان (۱:۱) در حمام آب گرم برای ۳۰ دقیقه نگه داشته و بعد در یخچال گذاشته سپس صاف گردید. فراورده‌ی ۳,۵۵ گرم رسوب سفید رنگ ۶ با راندمان ۸۲ درصد و با نقطه ذوب $149-150^{\circ}\text{C}$ به دست آمد [۱۶].

¹H NMR (CDCl_3 , δ , ppm, MHz) δ : 7.46 (dd, 1H, $J=14.5$ and 2.5 Hz, H_γ , fluorobenzene), 7.39–7.37 (m, 4H, H_γ , H_α , H_β and H_δ , phenyl), 7.36–7.32 (m, 1H, H_ϵ , phenyl), 7.13 (dd, 1H, $J=9$ and 2.5 Hz, H_ζ , fluorobenzene), 6.92 (t, 1H, H_δ , fluorobenzene), 5.17 (s, 2H, benzylic CH_γ), 4.77–4.72 (m, 1H, H_ϵ , oxazolidinone), 4.03–3.98 (m, 2H, $\text{CH}_\gamma\text{OH}$), 3.97–3.93 (m, 1H, H_δ , oxazolidinone), 3.8–3.74 (m, 1H, H_δ , oxazolidinone), 3.68 (t, 4H, $J=5$ Hz, piperazine), 3.02 (t, 4H, $J=5$ Hz, piperazine); IR: ν_{max} (KBr) 3426 (OH), 1741 and 1664 (C=O) cm⁻¹; MS: m/z 429 (46, M^+), 338 (25), 294 (33), 265 (40), 239 (25), 91 (100).

به مخلوطی از ۳/۵ گرم (۸/۱۵ میلی مول) از ترکیب ۶ و ۲/۵ میلی لیتر ۱۷/۹۷ میلی مول) تری اتیل آمین در ۸۸ میلی لیتر دی کلرو متان در ۰°C، مقدار ۷/۵ میلی لیتر (۹/۶۹ میلی مول) متان سولفونیل کلرید به صورت قطره ای در مدت ۲ دقیقه افزوده شد. این مخلوط به مدت ۱/۵ ساعت در این دما سپس برای ۳ ساعت در دمای اتاق به هم زده شد. پس از آن محلول با ۷۴ میلی لیتر آب شستشو داده شد و فاز آبی با ۱۳ میلی لیتر دی کلرو متان استخراج شد. فازهای آلی را به هم افزوده و به آن ها ۶۳ میلی لیتر اتیل استات افزوده شد و سپس با سدیم سولفات آب گیری

سریع در ۶۹ میلی لیتر استون حل و به ۱۳۸ میلی لیتر محلول آبی سدیم کربنات ۱۰ درصد در یک بالن ۵۰۰ میلی لیتر در حال هم زدن افزوده شد. دمای مخلوط را تا 18°C سرد و به آن مقدار ۲۰ دقیقه میلی لیتر بتنزیل کلروفرمات به طور قطره ای در طول 20°C میگذراند. دما در این مدت بین 5°C - 8°C ثابت نگه داشته شد. افزوده شد. سپس مخلوط برای ۱ ساعت در 5°C و پس از آن برای ۱ شبانه روز در دمای اتاق به هم زده شد. سپس مخلوط واکنش ۳ بار با ۵۰ میلی لیتر آب و ۳ بار با ۵۰ میلی لیتر کلرو فرم استخراج شد. مخلوط به دست آمده با سدیم سولفات انیدر خشک و حلال آن در خلاء تبخیر شد. ماده به دست آمده با کربن فعال در متابول داغ رنگبری شد. ۱۲/۵ گرم رسوب سفید رنگ با راندمان ۵۲ درصد و با نقطه ذوب 159°C - 161°C به دست آمد [۱۶].

¹H NMR (CDCl_3 , δ • MHz) δ : 7.39–7.33 (m, 1H, phenyl), 6.98 (d, 1H, J =9 Hz, H_{γ} nitrobenzene), 6.85 (t, 1H, J =9 Hz, H_{δ} nitrobenzene), 6.77 (brs, 1H, H_{δ} nitrobenzene), 5.19 (s, 2H, $\text{CH}_{\gamma}\text{O}$), 5.17 (s, 2H, $\text{CH}_{\gamma}\text{O}$), 3.67 (t, 4H, J =5Hz, piperazine), 2.99 (brs, 4H, piperazine); IR: ν_{max} (KBr) 3383 (NH), 1716 and 1690 (C=O) cm^{-1} ; MS: m/z 463 (54, M^+), 328 (40), 91 (100), 88 (66).

سترن(R)-N-فلوئورو-N-کربوپنزوکسی)-۱-کربوپنزوکسی) پیپرازینیل]-فنیل]-۲-اکسو-۵-اکسازولیدینیل] مثانول (۶)

به مخلوطی از ۴/۳۳ گرم از ترکیب ۴ (۱۰/۰۶ میلی مول) در میلی لیتر تراهیدروفوران خشک در 78°C - تحت گاز آرگون، ۶/۸ میلی لیتر از ۷-بوتیل لیتیم در هگزان $1/6$ مولار به طور قطره‌ای در ۵ دقیقه افزوده شد. بعد از $1/5$ ساعت مقدار $1/55$ میلی لیتر از (R)-گلیسیدیل بوتیرات ۵ به مخلوط افزوده شد. این مخلوط به مدت ۱ ساعت در دمای 78°C -سپس به مدت $3/5$ ساعت در دمای اتاق به هم زده شد. به مخلوط حاصل 25 میلی لیتر محلول آبی آمونیم کلرید اشیاع و به دنبال آن 25 میلی لیتر اتیل استات و 5 میلی لیتر آب افزوده و فاز ها از هم جدا شدند.

... و برسی اثرات ضد باکتری آن

آمین ۴۰ درصد در آب (۳۴.۸۵ میلی مول) و ۳۰ میلی لیتر اتانول را به مدت ۵/۵ ساعت باز روانی شد و سپس به این مخلوط ۰.۵ میلی لیتر متیل آمین افزوده و برای ۱ ساعت دیگر باز روانی شد. فراورده به دست آمده تحت فشار کم تقليظ شد و باقی مانده در ۱۵ میلی لیتر پيريدین حل شد. اين مخلوط تا صفر درجه سانتی گراد سرد شد و به آن ۵ میلی لیتر انيدرييد استيک افروده و برای ۱ شباهه روز هم زده شد. سپس حلال ها تحت فشار کم تبخیر و رسوب سفيد رنگ حاصل با ستون کروماتوگرافی* خالص کرده و ۴۲۰ ميلى گرم رسوب سفيد رنگ (ترکيب ۹) با راندمان ۳۳ درصد و با نقطه ذوب ۱۷۶-۱۷۴ °C به دست آمد [۱۶].

¹H NMR (CDCl₃, ۵۰۰ MHz) δ: ۷.۴۵ (dd, ۱H, -J=۱۴.۵ and ۲.۵ Hz, H₄ fluorobenzene), ۷.۳۹ ۷.۳۷ (m, ۴H, H_۲, H_۳, H_۴ and H_۵ phenyl), ۷.۰۶ (m,-۷.۳۲ (m, ۱H, H_۴ phenyl), ۷.۰۹-۷.۳۶ ۱H, H_۴ fluorobenzene), ۶.۹۲ (t, ۱H, J=۹ Hz, H_۴ fluorobenzene), ۵.۹۷ (t, ۱H, J=۶.۵ Hz, ۴.۷۴ (m, ۱H, H_۴ oxazolidinone),-NH), ۴.۸۰ ۳.۷۱ (m, ۲H,-۴.۰۰ (m , ۱H, CH_۲NH), ۳.۷۶-۴.۵. CH_۲NH and CH_۴ oxazolidinone), ۳.۶۸ (t, ۳.۵۸ (m, ۱H,-۴H, J=۵Hz, piperazine), ۳.۶۴ ۲.۹۸ (m, ۴H, J=۵Hz,-CH_۴ oxazolidinone), ۳.۰۸ pipеразине), ۲.۰۳ (s, ۳H, CH_۲CO); IR: ν_{max} (KBr) ۳۳۱۳ (NH), ۱۷۵۱, ۱۶۸۵ and ۱۶۴۴ (C=O) cm^{-۱}; MS: m/z ۴۷۰ (۱۲, M⁺), ۴۲۶ (۱۲), ۳۳۵ (۵), ۱۷۷ (۵), ۱۰۵ (۵), ۹۱ (۱۰۰), ۵۶ (۳۸).

- سنتر (S)-N-(۳-فلوئورو-۴-نیترو-۱-پیپرازینیل)-۲-کسو-۵-اكسازولیدینیل/[متیل//استامید، هیدروکلرید (۱۰)

مخلوطی از ۰.۴ گرم (۰.۸۵ میلی مول) از ۹ و ۰.۰۶ گرم پالادیم/کربن ۱۰ درصد در ۱۹ میلی لیتر متانول و ۶ میلی لیتر دی کلرومتان تحت گاز هیدروژن برای یک شباهه روز به هم زده شد. سپس مخلوط روی خاک دیاتومه صاف و به وسیله ۵۰ میلی لیتر دی کلرومتان و سپس با ۲۵ میلی لیتر اتیل استات شستشو

به عمل آمد و در خلاء تبخیر شد. رسوب زرد کف مانند (ترکيب ۷) به دست آمد [۱۶].

¹H NMR (CDCl₃, ۸۰ MHz) δ: ۷.۵۶-۷.۳۲ (m, ۶H, H Phenyl, H_۴ fluorobenzene), ۷.۱-۶.۵۳ (m, ۲H, H_۲ and H_۳ fluorobenzene), ۵.۱۶ (s, ۲H, PhCH_۲), ۵.۰-۴.۵۳ (m, ۱H, H_۴ oxazolidinone), ۴.۵۴-۴.۴۰ (m, ۲H, CH_۲O), ۴.۳۰-۳.۵۳ (m, ۲H, H_۴ oxazolidinone), ۳.۵۲-۳.۵۶ (m, ۴H, piperazine), ۳.۱۵-۲.۹۵ (m, ۷H, CH_۲ and piperazine). IR: ν_{max} (KBr) ۱۷۵۱ and ۱۶۹۵ (C=O) cm^{-۱}.

به اين ماده (۷) ۱۲۶ ميلى لیتر استو نیتریل و ۰/۶۳ ميلى لیتر آب و ۴/۵۷ گرم (۲۴/۵۵ ميلى مول) پتاسیم فتالیمید افزوده و مخلوط برای ۴۸ ساعت باز روانی شد. پس از تبخیر، رزین زردرنگ به دست آمده با مخلوطی از ۱۰۰ ميلى لیتر اتیل استات-هگزان (۱:۱) و ۵۰ ميلى لیتر اتیل استات مجاور و حجم مخلوط ۴۰°C به ۲۵۰ ميلى لیتر رسانده شد. با سرد کردن اين مخلوط تا ۳۰°C رسوب زرد رنگی تشکیل شد که با استفاده از ستون کروماتوگرافی گردایان با حلال (۰-۱۰) درصد متانول - دی کلرومتان خالص شد که از آن ۳ گرم جسم ۸ با راندمان ۶۴ درصد و با نقطه ذوب ۱۲۷-۱۲۹°C به دست آمد [۱۶].

۷.۵۲ (m, ۴H, H-^۱H NMR (CDCl₃, ۵۰۰ MHz) δ: ۸.۰۰ ۷.۳۰ (m, ۷H, H Phenyl, H_۴ and-phtalimide), ۷.۵۶ ۴.۵۸ (m, ۱H,-H_۴ phenyl), ۵.۱۴ (s, ۲H, PhCH_۲O), ۵.۰۰-۴.۲۰ (m, ۲H, CH_۲N), ۴.۱۵-H_۴ oxazolidinone), ۴.۴۰ ۳.۹۰ (m, ۲H, H_۴ oxazolidinone), ۳.۶۹ (t, ۴H, J=۴.۹ Hz, piperazine), ۳.۰۰ (t, ۴H, J=۵Hz, piperazine); IR: ν_{max} (KBr) ۱۷۴۶ and ۱۷۱۰ (C=O) cm^{-۱}.

- سنتر (S)-N-(۳-فلوئورو-۴-کربوپنزوکسی)پیپرازینیل-[۲-کسو-۵-اكسازولیدینیل/[متیل//استامید (۹)]

مخلوطی از ۱.۵۱ گرم (۲.۷ ميلى مول) از ۸ و ۳ ميلى لیتر متیل

با استفاده از روش رقیق سازی آگار آزمایش شد [۱۷]. مقدارهای کمترین غلظت بازدارندگی (MIC)، در مقایسه با لاینزوپید و سپیروفلوکسازین به عنوان داروهای مرجع به دست آمد و مورد مقایسه قرار گرفت. رقیق سازی ترکیب ۱۰ و داروهای استاندارد DMSO ضد باکتری لاینزوپید و سپیروفلوکسازین در ۱ میلی لیتر داده شد. محلول های متفاوت به ۱۹ میلی لیتر محیط کشت مولر هیلتون آگار مذاب در ۵۰ درجه سانتیگراد افزوده شد تا غلظت های نهایی در گستره $0.02-64 \text{ ml}/\mu\text{g}$ به دست آید. سوسپانسیون باکتری با حل کردن کلونی در محیط کشت مولر هیلتون آگار در محلول نمکی $0.85 \text{ g}/\text{L}$ درصد در یک شبانه روز تهیه شد. چگالی سلولی سوسپانسیون باکتری به روش فتوومتری در طول موج 600 nm اندازه گیری شد که با چگالی سلولی استاندارد $0.5 \text{ g}/\text{L}$ مک فارلند سازگاری داشت. سپس سوسپانسیون باکتری در محلول نمکی $0.85 \text{ g}/\text{L}$ درصد رقیق شد تا $10^7 \text{ ml}/\text{CFU}$ تهیه شد. ۱ میکرولیتر از سوسپانسیون باکتری که حاوی $10^7 \text{ ml}/\text{CFU}$ بود، به صورت نقطه ای (spot) در ظرف های پتري کشت داده شد و در دمای 37°C - 35°C درجه سانتیگراد به مدت ۱۸ ساعت انکوبه شد. حداقل غلظت مهار کننده (MIC) حداقل غلظتی از ترکیب سنتتیک است که مانع رشد قابل مشاهده باکتری ها روی صفحه می شود. برای اطمینان از عدم تاثیر حلال روی رشد باکتری ها، یک کنترل با محیط کشت حاوی DMSO با رقت های یکسان مورد آزمون قرار گرفت.

نتیجه ها و بحث

روشی که در شکل ۲ نشان داده شده است، روش Herweh-Kauffmann گیلیسیدیل بوتیرات در مجاور کاتالیست لیتیم برمید واکنش داده است. در حالی که این روش به خوبی برای تهیه اکسازولیدینون استر با بازده بالا مناسب است. محدودیت عمومی آن نیاز به ایزوسیانات هایی است که به صورت تجاری در دسترس نیستند و بایستی به طور کلی تهیه ایزوسیانات ها شامل واکنش آنیلین ها با فسیژن است که به دلیل تشکیل نمک هم ارز آنیلین هیدروکلراید

داده شد. سپس زیر صافی ها تغییط شده و 0.4 g رسوب سفید رنگ به دست آمد. رسوب به دست آمده با $5/11 \text{ میلی لیتر}$ متانول - اتیل استات 10 ml درصد در حمام آب گرم برای 30 دقیقه حرارت داده و سپس تا صفر درجه سانتی گراد سرد شد. پس از آن رسوب صاف شد تا 0.26 g گرم رسوب سفید رنگ (ترکیب ۹) با راندمان 91 درصد و با نقطه ذوب $200^\circ\text{C}-198^\circ\text{C}$ به دست آمد [۱۶].

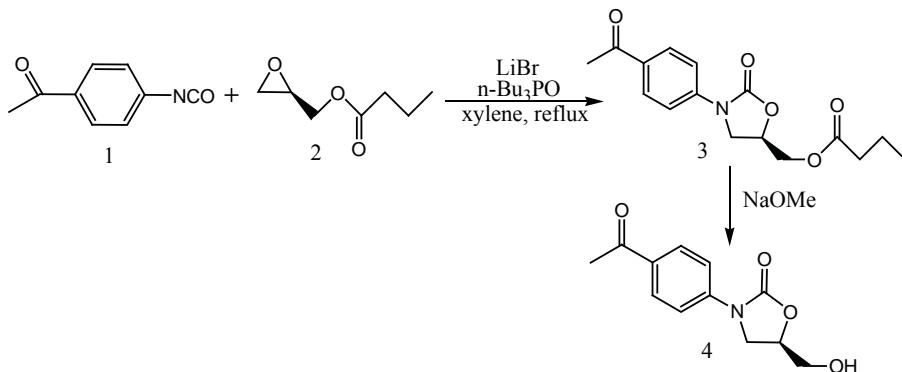
^1H NMR (DMSO, 500 MHz) δ : 9.03 (brs, 2H , NH_c^+), 8.26 (t, 1H , $J=6 \text{ Hz}$, CONH), 7.50 (dd, 1H , $J=15$ و 2.5 Hz , H_c fluorobenzene), 7.19 (dd, 1H , $J=9$ و 2.5 Hz , H_d fluorobenzene), 7.12 (t, 1H , $J=9 \text{ Hz}$, H_e fluorobenzene), $4.68-4.71$ (m, 1H , H_f oxazolidinone), 4.07 (t, 1H , $J=9 \text{ Hz}$, $\text{CH}_\text{f}\text{NH}$), 3.69 (dd, 1H , $J=9$ و 6 Hz , $\text{CH}_\text{g}\text{NH}$), 3.39 (t, 2H , $J=5.5 \text{ Hz}$, CH_h oxazolidinone), $3.21-3.22$ (m, 3H , piperazine), $3.16-3.17$ (m, 3H , piperazine), 1.81 (s, 3H , $\text{CH}_\text{i}\text{CO}$); IR: ν_{max} (KBr) 3436 و 3329 (NH) , 1741 (C=O) و 1644 (CONH) cm^{-1} ; MS: m/z 337 ($45, \text{M}^+$), 295 (100), 250 (53), 191 (32), 57 (32).

بررسی فعالیت ضد باکتریایی

ترکیب ۱۰ برای بررسی اثر ضد باکتریایی برروی تعدادی از باکتری های گرم-مشتب شامل:

Staphylococcus aureus ATCC 6538p,
Staphylococcus epidermidis ATCC 12228,
Staphylococcus warneri, *Staphylococcus lentus*, *Staphylococcus xylosus*, *Staphylococcus saprophyticus*, *Micrococcus luteus*, *Corynebacterium glutamicum*, *Bacillus subtilis* PTCC 1023, MRSA ۳, MRSA ۵ and MRSA ۱۷

و تعدادی از باکتری های گرم-منفی شامل:
Escherichia coli ATCC 8739, *Klebsiella pneumonia* ATCC 10031, and *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 9027

شکل ۲ واکنش تهیه اکسازولیدینون استر

مخلوطی از چندین فراورده جانبی، شامل ایزومر ۴-هیدروکسی متیل-۲-اکسازولیدینون که از فرآیند دیگر به دست آمده می‌شود. روش گزارش شده، یک روش کلی برای سنتز نامتقارن N-آریل-(R₅)-هیدروکسی متیل-۲-اکسازولیدینون‌ها با چندین مزیت نسبت به روش‌های دیگر است:

(۱) حلقه اکسازولیدینونی می‌تواند از N-آریل کربامات‌های در دسترس تهیه شود و از سمیت و سایر محدودیت‌های تهیه و جداسازی ایزوسبیانات‌ها اجتناب می‌شود. این روش به طور گسترده‌ای استفاده از استخلاف آریل یا هترو آریل موجود در اکسازولیدینون‌ها را وسعت می‌بخشد. کربامات‌های پیش نیاز از آنیلین‌های استخلاف شده یا هترو آریل آمین‌ها و آلکوکسی کربونیل کلرید‌ها به آسانی تهیه می‌شود.

(۲) ۵-(هیدروکسی متیل) اکسازولیدینون مورد نظر بدون نیاز به یک مرحله صابونی کردن به دست می‌آید.

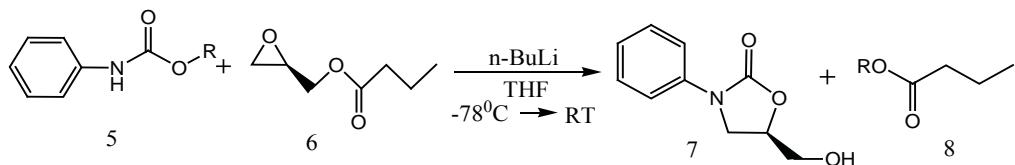
(۳) شرایط واکنش بسیار ملایم است، راندمان بالاست و فراورده ۵-(هیدروکسی متیل) اکسازولیدینون با خلوص نوری بالایی به دست می‌آید.

با ۵۰ درصد وارونگی همراه است. افزون بر این، ماهیت سمی فسخن، سایر محدودیت‌ها شامل دمای زیاد مورد نیاز برای یک مرحله اضافی جهت شکستن استر بوتیرات، که ترکیب ۴ را تولید می‌کند را نیز شامل می‌شود.

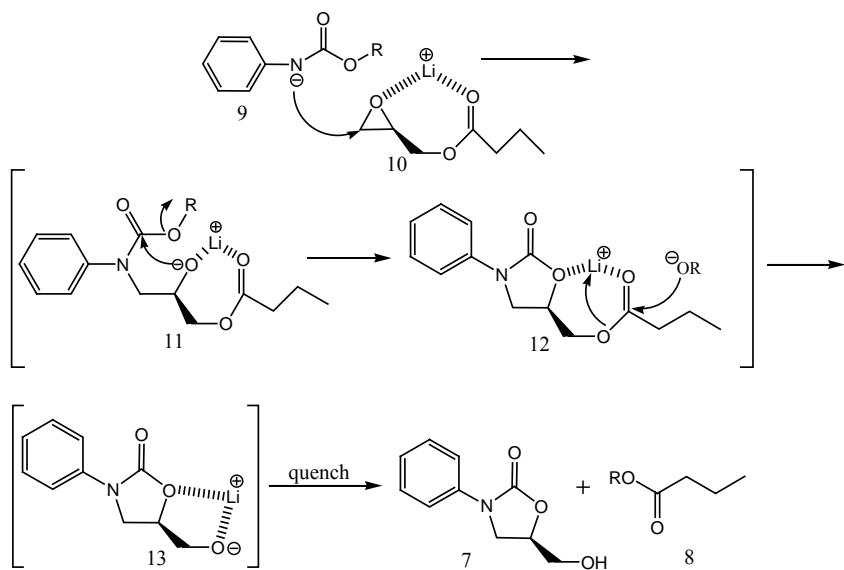
یک روش جدید و ملایم تر، برای سنتز اکسازولیدینون‌ها، شامل آلکیل دار کردن R-گلیسیدیل بوتیرات (ترکیب ۶) که به صورت تجاری قابل دسترس است با N-لیتیو-N-آریل کربامات‌هایی که با پروتون زدایی از آریل کربامات‌ها با استفاده از ۷۷-بوتیل لیتیم در دمای -۷۸ درجه سانتیگراد انجام می‌شود، پیشنهاد شده است (شکل ۳) مکانیسم انجام این واکنش در شکل ۴ گزارش شده است.

N-آریل-۵-هیدروکسی متیل اکسازولیدینون به طور مستقیم از این واکنش به دست می‌آید که جا به جایی استر نیز به صورت هم زمان با استفاده از لیتیم آلکوکسید تهیه شده در حلقوی شدن انجام می‌شود. تعادل جا به جایی استری به نفع تشکیل نمک ۱۳ است (شکل ۴).

استفاده از یون لیتیم برای حفظ استرئوشیمی واکنش لازم است. در مقابل استفاده از نمک‌های سدیم (NaN(SiMe₃)₂, NaH) یا پتاسیم (KN(SiMe₃)₂, KH) نیازمند دماهای بالاتری است و فراورده‌ها بازدهی کمتری دارند، همچنین منجر به تشکیل

شکل ۳ روش جدید تهیه اکسازولیدینون

شکل ۴ تعادل جا به جایی استری

بحث و بررسی آثرات خلد میکروبی

مقایسه با سپیروفلوکساسین ($\text{MIC} = 3.125 \mu\text{g/ml}$) داشته است. اگرچه این ترکیب بروی باکتری گرم-منفی *Pseudomonas aeruginosa*, همانند لاینزوپید بی اثر بوده؛ ولی در سایر موردهای دارای اثرهای ضد باکتری بوده است و در نهایت این نتیجه های مثبت راه را برای تبدیل این ترکیب به یک ماده دارای ارزش دارویی هموار می سازد.

مقدارهای MIC بر حسب میکروگرم بر میلی لیتر در جدول ۱ آورده شده است. این مقدارهای نشان می دهند که ترکیب در مقایسه با لاینزوپید اثر بسیار بیشتری در بازدارندگی باکتری *Escherichia coli* است ($\text{MIC} = 5 \mu\text{g/ml}$). همچنین این ترکیب روی باکتری گرم-مثبت *Micrococcus luteus* دو برابر قویتری در

جدول ۱ فعالیت ضدباکتریایی ترکیب ۱۰ و داروهای مرجع در محیط کشت مصنوعی (ml/ μ g in MICs)

^a میکروارگانیسم	B. s	C. g	E. c	K. p	M. l	P. a	S. a	S. e	S. l	S. s
۱۰ لایزولید	۱۲/۵	۱/۵۶۳	۵۰	۲۵	۱/۵۶۳	>۱۰۰	۱۲/۵	۶/۲۵	۱۲/۵	۳/۱۲۵
سپروفلوكساسین	۰/۳۹۱	۰/۷۸۱	>۱۰۰	۶/۲۵	۰/۷۸۱	>۱۰۰	۰/۷۸۱	۰/۷۸۱	۱/۵۶۳	۰/۷۸۱
	۰/۱۹۵	۰/۳۹۱	۰/۰۱۲	۰/۰۰۳	۳/۱۲۵	۰/۳۹۱	۰/۱۹۵	۰/۳۹۱	۰/۷۸۱	۰/۰۹۸

^a B. s: *Bacillus subtilis* PTCC ۱۰۷۳; C. g: *Corynebacterium glutamicum*; E. c: *Escherichia coli* ATCC ۸۷۳۹; K. p: *Klebsiella pneumonia* ATCC ۱۰۰۳۱; M. l: *Micrococcus luteus*; P. a: *Pseudomonas aeruginosa* ATCC ۹۰۲۷; S. a: *Staphylococcus aureus* ATCC ۶۵۴۸p; S. e: *Staphylococcus epidermidis* ATCC ۱۲۲۲۸; S. l: *Staphylococcus lentus*; S. s: *Staphylococcus saprophyticus*.

مراجع

- [9] Jones, R. N.; Johnson, D. M.; Erwin, M. E.; *Antimicrob Agents Chemother*; 3, 720-6; 1996.
- [10] Norrby, R.; *Expert Opin Pharmacother*; 2, 293-302; 2001.
- [11] Diekema, D. I.; Jones, R. N.; *Drugs*; 1, 7-16; 2000.
- [12] Fasani, E.; Tilocca, F.; Albini, A.; *Photochem Photobiol*; 4, 879-85; 2009.
- [13] Johnson, A. P.; *IDrugs*; 3, 240-5; 2003.
- [14] Hutchinson, D. K.; *Curr Top Med Chem*; 9, 1021-42; 2003.
- [15] Bernard, L.; Stern, R.; Lew, D.; Hoffmeyer, P.; *Clin Infect Dis*; 9, 1197; 2003.
- [16] Brickner, S. J.; Hutchinson, D. K.; Barbachyn, M. R.; Manninen, P. R.; Ulanowicz, D. A.; Garmon, S. A.; Grega, K. C.; Hendges, S. K.; Toops, D. S.; Ford, C. W.; Zurenko, G. E.; *J Med Chem*; 39, 673-79; 1996.
- [17] Baron, E. J.; Bailey, W. R.; Finegold, S. M., Mosby in St. Louis. Written in English, xv; 861, 139; 1990.
- [1] Tally, F. P.; DeBruin, M. F.; *J Antimicrob Chemother*; 4, 523-6; 2000.
- [2] Wilcox, M. H.; *Expert Opin Pharmacother*; 13, 2315-26; 2005.
- [3] Stevens, D. L.; Dotter, B.; Madaras-Kelly, K.; *Expert Rev Anti Infect Ther*; 1, 51-9; 2004.
- [4] Nilius, A. M.; *Curr Opin Investig Drugs*; 2, 149-55; 2003.
- [5] Moellering, R. C.; *Ann Intern Med*; 2, 135-42; 2003.
- [6] Renslo, A. R.; Luehr, G. W.; Gordeev, M. F.; *Bioorg Med Chem*; 12, 4227-40; 2006.
- [7] Lee, J. S.; Cho, Y. S.; Chang, M. H.; Koh, H. Y.; Chung, B. Y.; Pae, A. N.; *Bioorg Med Chem Lett*; 22, 4117-20; 2003.
- [8] Das, B.; Rudra, S.; Yadav, A.; Ray, A.; Rao, A. V.; Srinivas, A. S.; Soni, A.; Saini, S.; Shukla, S.; Pandya, M.; Bhateja, P.; Malhotra, S.; Mathur, T.; Arora, S. K.; Rattan, A.; Mehta, A.; *Bioorg Med Chem Lett*; 19, 4261-7; 2005.

Synthesis and Evaluation of Antimicrobial Activity of (S)-N-[3-[3-fluoro-4-(N-1-piperazinyl) phenyl]-2-oxo-5-oxazolidinyl] methyl]acetamide, hydrochloride

Maryam Nakhjiri^{*1}, Marjaneh Samadizadeh¹, Abbas Shafiee² and Alireza Foroumadi²

1- Department of Chemistry, Islamic Azad Uni., Tehran-center Branch,Sana'at Sq, Tehran, Iran.

2- Faculty of Pharmacy and Pharmaceutical Sciences Research Center, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Abstract: The introduction of oxazolidinones to clinical practice represents an important advance in the therapy of infections due to some gram-positive bacteria. An oxazolidinone derivative has been synthesized and evaluated against a panel of Gram-positive and Gram-negative bacteria using a conventional agar dilution method. MIC values were compared with those of linezolid and ciprofloxacin as reference drugs. Thus, in the present study we report synthesis and antibacterial activity assay of (S)-N-((3-(3-fluoro-4-(piperazin-1-yl)phenyl)-2-oxooxazolidin-5-yl)methyl)acetamide hydrochloride and it was shown to be highly potent against gram-negative bacterium ‘Escherichia coli’ (MIC= 50 µg/ml). In addition this compound found to act 2 times more potent against gram-positive bacterium ‘Micrococcus luteus’ (MIC=3.125 µg/ml).

Keywords: Oxazolidinone; gram bacteria; Antibacterial activity.